

II.

Rouw-klaghte ¹⁾

over de haestige ende onverwaghte doot van de doorluchtige en
hoogheboorne vorstinne ende vrouw, mevrouwe Everhardina
Sophia, geboorne prinsesse van Ottingen, in leven vorstinne
van Oostfrieslandt, vrouwe tot Esens, Stedesdorph ende Witmundt,
myne gewesene seer genadige vorstin en vrouw. Tot Aurigh
den 30. October anno 1700 gestorven ende aldaer den 9. february
des iaers 1701 hooghstaelyck in de hoogh-vorstelycke tombe
begraven. Gedruckt tot Embden. By Menno Kallenbach, deser
stadt en ordinari landschap drucker.

Hoe wisselvalligh is het lot van alle menschen,
En in hoe weinigh tyt verliesen zy haer wenschen!
Wanneer zy meest te vreen, ontvlieght haer met een snap.
t'Geen waerd te zyn gestelt op d' alderhoogste trap.
Het wreede nootlot heeft met spoet oock wegh genomen
Haer, voor wiens leven als men hadde moogen komen
Met beed, met sught en traenen in het oogh,
t'Welck alles oock al eer de Godtheit wel bewogh,
Te schorssen t'noot besluyt, soo had men wel verworven,
Dat soo vergode mensch soo niet was wegh gesturven.
Maer ach, men hoorde niet van deesen bloems verslenssen,
Eer dat het sonde was, haer weerom hier te wenschen,
Dat schrickbre woordt, dat ons in onse ziel verdroot,
Kwam als een donder slagh, ach! ons vorstin is doot.
Hart scheurend nieuws voor ons, dat soo de doot door drong
Tot een soo schoon, soo wys, soo deught saem en soo jong.
Vreugd van ons eeuw, en vordeel van een tweede,
Waer voor u vrugtbre moeder soo veel leede,

¹⁾ Landschaftliche Bibliothek 93a Fol.

Ghy waert te vreen, dat voor t'gemene best
U geesten vloogen wegh, u bloedt verspild opt lest.
Wat kont ghy meer voor ons, die hier nogh wroeten,
Als naer veel lyden selves t'leven in te boeten,
Naer dat ghy hebt gebaert voor ons en t'gantze ¹⁾ landt
Soo meenigh waerde prins, die tot haer onderstandt
Nogh eens beklimmen konnen haer heer vaders stoel
En volgen int ²⁾ bestier van het oostvriesch gewoel,
Naer dat dien wackren vorst zyn daegen eens sal enden,
t'Welck dogh het noot bestier nogh lange wil af wenden,
Ons gunnend langh t'genot van zyn lichte staff
Tot vorstandt van de deught en tot der boosen straff.
Ons over, waerde ziel, die nu in vrolyckheden
V tyt soo uit gesicht u'ws scheppers kunt besteden,
Betaemt wel, dat wy over v, o groote vrouw,
Bedryven groot misbaer, betoonen groote rouw.
Hoe kon men in dit landt een grooter schat verliesen
Als v, onschatbaer beeldt en moeder van de Vriesen,
Vaert ghy voor eewigh wel met d'hemelsche geschencken,
Wy sullen u op aerd met loff en prys gedencken.

door

A. M. E.

¹⁾ Druck: gantche. ²⁾ Druck: nit.